

РЕШЕНИЕ

№ 22952

гр. София, 03.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 19.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4279**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 30, ал. 8 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) във вр. с чл. 459 от Изборния кодекс (ИК).

Образувано е по жалба от А. А. Б., в качеството му на кандидат за общински съветник от листата на ПП "В.", срещу Решение № 1275-МИ/14.04.2025 г. на Общинска избирателна комисия - Столична, с което ОИК – Столична оставя без разглеждане сигнали от същия, в качеството му на кандидат за общински съветник от листата на ПП "В.", заведени с вх. № 2223 от 08.04.2025 г. и вх. № 2224 от 08.04.2025 г. в Общинска избирателна комисия - Столична община, срещу положена клетва от И. М. А., като общински съветник на 13.11.2023 г., както и искане за предсрочно прекратяване пълномощията му и обявяването на А. А. Б. за общински съветник към Столичен общински съвет от листата на ПП „В.“.

С жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му, както и в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят счита, че са налице основания за предсрочно прекратяване на пълномощията на общинския съветник И. М. А., на основание чл. 30, ал. 4, т. 4 ЗМСМА. По изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на обжалваното Решение № 1275-МИ/14.04.2025 г. на ОИК-Столична, като вместо това съдът постанови друго, с което да прекрати пълномощията на И. М. А. като общински съветник, поради несъвместимост и нарушение на чл. 30 от ЗМСМА, на основание на което да даде указания на ОИК – Столична жалбоподателят да бъде обявен за избран като следващ кандидат за общински съветник в Столичен общински съвет от листата на ПП "В.". В проведеното съдебно заседание

жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и претендира отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно, като преписката се върне за ново произнасяне със задължителни указания по изпълнението на закона. Претендират се разноси по делото по списък – 1200 лева адв. хонорар.

Ответникът - Общинската изборителна комисия - Столична, представя административната преписка. В съдебното заседание се представлява от Б. Т. – секретар, определени за процесуални представители съобразно Решение № 7-МИ/09.09.2023 г. на ОИК – Столична община, който оспорва жалбата. Претендира се отхвърлянето ѝ като неоснователна и потвърждаване на решението на ОИК – Столична като правилно и законосъобразно.

Заинтересованата страна И. М. А. се представлява от адв. Й., който оспорва жалбата като неоснователна и прави искане да бъде отхвърлена. Заинтересованата страна ПП " В." не се представлява и не взема становище по делото.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по делото.

Административен съд София-град като обсъди доводите на страните и прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следната обстановка, съгласно установеното в процесното решение както и от доказателствата, приложени в адм. преписка, приета по адм. д. № 12160/2023 г. по описа на АССГ и която не се оспорва от страните по делото:

С Решение № 219-МИ от 25.09.2023 г. на основание чл. 87, ал. 1, т. 14 и чл. 417, ал. 1 от Изборителния кодекс Общинската изборителна комисия - Столична е регистрирала кандидатска листа за общински съветници в Столична община, предложена от Политическа партия " В." за участие в изборите за общински съветници и за кметове, насрочени за 29.10.2023 г., включително И. М. А. - т. 2 от листата. Съобразно Решение № 939-МИ от 30.10.2023 г. на ОИК – Столична [община] А. е обявен за избран за общински съветник към Столичен общински съвет. Не се спори, а и се установява от приетия по делото протокол № 1 от проведенот на 13.11.2023 г. първо заседание на Столичен общински съвет за мандат 2023-2027 г., че на посочената дата - 13.11.2023 г., И. М. А. е положил клетва като общински съветник по реда на чл. 32, ал. 1 ЗМСМА. С Решение № 2884-НС от 09.11.2023 г. Централната изборителна комисия е обявила И. М. А. на основание чл. 57, ал. 1, т. 1, чл. 247, ал. 1, т. 6 и чл. 302, ал. 1 от Изборния кодекс за народен представител в Четиридесет и деветото Народно събрание от Двадесет и пети изборен район – С.. Основание за издаване на това решение е получено с писмо с вх. № НС-02-73/09.11.2023 г. на ЦИК решение на Народното събрание от 09 ноември 2023 г., с което на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Конституцията на Република България са прекратени пълномощията на Д. Н. Н. като народен представител от Двадесет и пети изборен район – С., издигнат от листата на партия „В.“ в 49-то Народно събрание.

Решението на ЦИК е публикувано на 09.11.2023 г. и е обнародвано в ДВ, бр. 95 от 14.11.2023 г. Представено е с административната преписка заявление от И. М. А. до председателя на Народното събрание с вх. № 49-3194-2 от 10.11.2023 г., с което във връзка с решение на ЦИК № 2884-НС от 09.11.2023 г. заявява отказ да бъде обявен за избран народен представител от листата на партия „В.“ в 49-то Народно събрание. Заявление от И. М. А. със същия текст постъпва и в Централната изборителна комисия с вх. № НС-10-106 от 10.11.2023 г. С Уведомление с вх. № 49-3149-2 от 21.11.2023 г. до председателя на Народното събрание И. М. А. прави искане първоначалното му писмо да се разбира като отказ за полагане на клетва като народен представител. С писмо от председателя на Народното събрание, заведено с вх. № НС-02-76 от 30.11.2023 г., на Централната изборителна комисия са изпратени заверени копия от депозираните от И. М. А. документи, по-конкретно заявление с вх. № 49-3194-2 от 10.11.2023 г., уведомление с

вх. № 49-3194-2 от 21.11.2023 г. и писмо с вх. № 49-3194-2 от 23.11.2023 г. С Решение № 2917-НС от 30.11.2023 г. на Централната изборителна комисия на основание чл. 247, ал. 1, т. 6 и чл. 302, ал. 1 от Изборителния кодекс за народен представител в Четиридесет и деветото Народно събрание е обявен В. ИВ. В., под № 8 в листата на партия „В.“ от Двадесет и пети изборен район – С..

Изложени са мотиви, че след обявяването му за избран за народен представител И. М. А. е депозирал в Народното събрание заявление с вх. № 49-3194-2 от 10 ноември 2023 г., уведомление с вх. № 49-3194-2 от 21 ноември 2023 г. и писмо с вх. № 49-3194-2 от 23 ноември 2023 г., с което заявява, че не желае да бъде обявяван за народен представител, да полага клетва и встъпва в правомощията на народен представител и не счита, че трябва да подава оставка като народен представител, поради което ЦИК е приела, че с подаденото заявление И. М. А. отказва да встъпи в пълномощия и да положи клетва като народен представител в 49-то Народно събрание, съгласно чл. 76, ал. 2 от Конституцията на Република България. ОИК – Столична е сезирана със сигнал, постъпил в Столична община с рег. № СОА23-ПО55-57/14.11.2023 г. / вх. № 1724/15.11.2023 г. на ОИК - Столична/, от К. Т. К., в качеството му на председател и представляващ ПП „В.“, за вземане на решение, с което да прекрати предсрочно пълномощията на И. М. А. като общински съветник, обявен за такъв с Решение № 939-МИ/30.10.2023 г. на ОИК – Столична и положил клетва на 13.11.2023 г., поради качеството му на народен представител, избран от 25 МИР в 49-то НС, обявен с Решение № 2884-НС/09.11.2023 г. на ЦИК към датата 13.11.2023 г. Проведено е на 19.11.2023 г. заседание на ОИК – Столична, за което е съставен протокол № 32 от 19.11.2023 г. Видно е от представения протокол, че комисията се е запознала с изложеното в сигнала, вкл. приложеното Решение № 2884-НС от 09.11.2023 г. на ЦИК и постъпило на 15.11.2023 г. по електронна поща уведомление от И. М. А., както и с приложените към същото документи. Като приема, че преписката е непълна и неизяснена от фактическа и правна страна, ОИК – Столична община взема протоколно Решение № 1128-МИ от 19.11.2023 г., с което възлага на председателя и секретаря на комисията да изпратят писма до председателя на ЦИК и до председателя на Народното събрание, с които да изискат информация, както следва: „ 1.

Положил ли е И. М. А. клетва на основание чл. 76 от Конституцията на Република България; 2. Подал ли е заявление за оставка пред НС, ако е подал на коя дата, приета ли е и има ли решение на НС в тази връзка? В случай че е налице отказ за приемане на оставката, да се посочи на какво основание е направено това; 3. Подал ли е заявление за отказ да бъде обявен за избран за народен представител до ЦИК и на коя дата? В случай че е подадено заявление за отказ, налице ли е решение или процедура по вземане на решение за обявяване на следващия в листата, или за отхвърляне заявлението на И. М. А.; 4. Да се предоставят всички относими документи и доказателства, находящи се в ЦИК и НС относно лицето И. М. А.“. Представено е по делото цитираното уведомление от И. М. А., адресирано до председателя на ОИК – Столична община, кмета на Столична община и председателя на Столичния общински съвет, заведено с вх. № 1725/16.11.2023 г. на ОИК – Столична, в което е посочено, че с напускането на Д. Н. Н. като народен представител с Решение № 2884-НС от 09.11.2023 г. на ЦИК е обявен за избран за народен представител от листата на ПП "В.", като след узнаването за решението на ЦИК е подал заявления за отказ от встъпването му в длъжност като народен представител до ЦИК с вх. № НС-10-106 от 10.11.2023 г. и до председателя на Народното събрание с вх. № 49-3194-2 от 10.11.2023 г. Със същото адресатите са уведомени за решението му да остане на длъжността общински съветник към СОС, за което е положил клетва на 13.11.2023 г. Към уведомлението са приложени заявленията, подадени до Централната изборителна комисия и Народно събрание.

В изпълнение на взетото протоколно решение на ОИК – Столична община е изпратено писмо с изх. № 1729 от 19.11.2023 г. до Централната изборителна комисия, в отговор на което от ЦИК е получено писмо с изх. № МИ-15-1463 от 20.11.2023 г., с което ОИК – Столична е уведомена, че И. М. А. е обявен за избран за народен представител в 49-то Народно събрание и към момента няма данни да са прекратени неговите пълномощия като народен представител, а в случай че е положил на 13.11.2023 г. клетва като общински съветник в Столичен общински съвет, то е налице хипотезата на чл. 30, ал. 4, т. 4 ЗМСМА, поради което ОИК – Столична е следвало да се произнесе в срока по чл. 30, ал. 7 ЗМСМА. Във връзка с протоколното решение на ОИК е изпратено и писмо с изх. № 1730 от 19.11.2023 г. до председателя на Народното събрание, в отговор на което с писмо с вх. № 1731/23.11.2023г. от Р. Ж., в качеството му на председател на 49-то Народно събрание, ОИК - Столична е информирана за постъпилото с вх. 49-3194-2 от 10.11.2023г. заявление от И. М. А., както и че до момента последният не е полагал пред Народното събрание клетвата по чл. 76, ал. 2 от Конституцията на Република България. Посочено е, че Народното събрание не е приемало решение във връзка със статута му като народен представител. С придружително писмо с вх. № 1734/24.11.2023 г. от Народното събрание на ОИК са изпратени заверени копия от писмо до И. М. А. с изх. № 49-350-06-56 от 22.11.2023 г. и писмо с вх. 49-3194-2 от 23.11.2023 г. от И. М. А.. С първото, от председателя на Народното събрание е изискано от И. М. А. да заяви ясно и недвусмислено подава ли оставка като народен представител, обявен за избран в 49-то Народно събрание и желае ли прекратяване на пълномощията като такъв с решение на Народното събрание.

Посочено е, че това се налага за изясняване на волята му по отношение на статута на народен представител. С подаденото до Народното събрание писмо с вх. 49-3194-2 от 23.11.2023 г. И. М. А. заявява повторно, за пълнота и еднозначност на волята му, заявена с писмо с вх. № 49-3194-2/10.11.2023 г. на НС, че не желае да встъпва в правомощията на народен представител в 49-то Народно събрание, да бъде избран за такъв и да изпълнява произтичащите от тази позиция пълномощия. Пзовавайки се на Решение № 1/16.01.1992 г. на КС на Република България по к.д. № 18/1991 г., заявява, че не е встъпвал в правомощията си на народен представител, респективно не са възникнали правомощия за него, които да бъдат прекратени, поради което не са налице предпоставки да подаде оставка като такъв. На проведено на 11.12.2023 г. заседание и след проведено поименно гласуване е прието Решение № 1129-МИ/11.12.2023 г., с което ОИК – Столична община на основание чл. 87, ал. 1, т. 1 ИК и чл. 30, ал. 6 ЗМСМА отказва да прекрати предсрочно правомощията на И. М. А. – общински съветник към Столичен общински съвет. С влязло в сила на 08.03.2025 г. Решение № 1024 от 15.02.2024 г., постановено по адм. дело № 12160 по описа на Административен съд - София - град за 2023 г., Второ отделение, 72 състав, съдът отхвърля жалбата срещу Решение № 1129-МИ от 11.12.2023 г. на ОИК - Столична община, с което е отказано да бъдат прекратени предсрочно правомощията на И. М. А. - общински съветник към Столичен общински съвет по сигнал от К. Т. К., в качеството му на председател и представляващ ПП "В.". Решението влиза в сила след като подадена жалба до Върховен административен съд е оттеглена и делото е прекратено.

В последствие, в Общинска изборителна комисия - Столична община постъпват следните сигнали с искане за прекратяване предсрочно пълномощията на И. М. А. - общински съветник към Столичен общински съвет:

1. Сигнал от А. А. Б., в качеството му на кандидат за общински съветник от листата на ПП "В.", заведен с вх. № 2223 от 08.04.2025 г. в ОИК - Столична община, срещу положена клетва от И. М. А., като общински съветник на 13.11.2023 година. Твърди се, че в периода когато И. А. е положил клетва за общински съветник е бил избран и за народен представител от 25 МИР в 49-то Народно

събрание, с което е нарушил чл. 30, ал. 4, т. 4 ЗМСМА. Иска се от комисията да извърши проверка и да прекрати предсрочно пълномощията на общинския съветник И. А..

2. Сигнал от А. А. Б., в качеството му на кандидат за общински съветник от листата на ПП1 "В.", заведен с вх. № 2224 от 08.04.2025 г. в ОИК - Столична община, срещу положена клетва от И. М. А., като общински съветник на 13.11.2023 година.

По така подадените сигнали е издадено и процесното Решение № 1275-МИ/14.04.2025 г. на Общинска изборителна комисия - Столична, с което ОИК - Столична оставя без разглеждане сигнали от същия, в качеството му на кандидат за общински съветник от листата на ПП "В.", заведени с вх. № 2223 от 08.04.2025 г. и вх. № 2224 от 08.04.2025 г. в Общинска изборителна комисия - Столична община, срещу положена клетва от И. М. А., като общински съветник на 13.11.2023 г., както и искане за предсрочно прекратяване пълномощията му и обявяването на А. А. Б. за общински съветник към Столичен общински съвет от листата на ПП „В.“.

В това решение се излагат следните факти и правни съображения: Сочи се, че на комисията е служебно известно, че с Решение № 1129-МИ от 11.12.2023 г., издадено от ОИК - Столична община, комисията е отказала да бъдат прекрати предсрочно правомощията на И. М. А. - общински съветник към Столичен общински съвет по сигнал от К. Т. К., в качеството му на председател и представляващ ПП "В.", с изложени подробни мотиви в решението за същите факти, които са посочени повторно в настоящите два сигнала, като различен е само подателя на сигнала, но не и фактическата обстановка, във връзка с твърдението за извършено нарушение по чл. 30, ал. 4, т. 4 ЗМСМА от И. А.. Решението на ОИК - Столична община е оспорено по реда на чл. 459 от ИК във връзка с чл. 30, ал. 8 ЗМСМА пред Административен съд - София - град от Х. В. Г., като следващ кандидат в листата на ПП "В." и имащ правен интерес да оспори отказа на комисията да прекрати предсрочно пълномощията на И. А.. С решение № 1024 от 15.02.2024 г., постановено по адм. дело № 12160 по описа на Административен съд-София - град за 2023 г., Второ отделение, 72-и състав, съдът е отхвърлил жалбата на Х. В. Г. срещу Решение № 1129-МИ от 11.12.2023 г. на ОИК - Столична община, с което комисията е отказва да прекрати предсрочно правомощията на И. М. А. - общински съветник към Столичен общински съвет. Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от Х. В. Г. и е образувано адм. дело № 3223 по описа на Върховния административен съд за 2024 г., Трето отделение.

С Определение № 820 от 03.02.2025 г., постановено по адм. дело № 3223 по описа на Върховен административен съд за 2024 г., Трето отделение, е оставена без разглеждане касационната жалба на Х. В. Г. срещу Решение № 1024 от 15.02.2024 г., постановено по адм. дело № 12160 по описа на Административен съд-София - град за 2023 г., Второ отделение, 72-и състав и е прекратено производството пред Върховен административен съд, поради оттегляне на касационната жалба от Х. Г.. Решението на Административен съд - София - град е влязло в сила на 08.03.2025 г., респ. на същата дата е влязло в сила оспореното от Х. Г. решение на ОИК - Столична община. С Решение № 1187-МИ от 24.11.2024 г., издадено от ОИК - Столична община, са прекратени предсрочно пълномощията на В. С. Д. от листата на ПП "В.", поради настъпила смърт на 17.09.2024 г. като на негово място е обявен Х. В. Г. за избран общински съветник към Столичен общински съвет от листата на ПП "В.", който полага клетва пред общинския съвет по реда на чл. 32, ал. 1, вр. с чл. 30, ал. 1 ЗМСМА.

Общинска изборителна комисия - Столична община, приема, че сигналите са процесуално недопустими, поради което и следва бъдат оставени без разглеждане.

Комисията сочи, че с влязло в сила на 08.03.2025 г. Решение № 1024 от

2024. г., постановено по адм. дело № 12160 по описа на Административен съд - С. - град

за 2023 г., Второ отделение, 72 състав, съдът е отхвърлил жалбата срещу Решение № 1129-МИ от 11.12.2023 г. на ОИК - Столична община, с което Решение е отказано да бъдат прекратени предсрочно правомощията на И. М. А. - общински съветник към Столичен общински съвет по сигнал от К. Т. К., в качеството му на председател и представляващ ПП "В.". В тази връзка приема, че предмет на силата на присъдено нещо не е само субективното материално право, откъснато от конкретния юридически факт, въз основа на който то се претендира като в основанието на всяко искане или иск се включват всички факти, очертани от хипотезиса на правната норма, въз основа на която се поражда претендираното материално право. Сочи, че със сила на пресъдено нещо се ползват съдебно установените правопораждащи факти, доколкото индивидуализират спорното право, чрез основанието и петитума на искането. Тоест, в настоящия случай, налице е сила на пресъдено нещо със съдебно решение по смисъла на чл. 298, ал. 4 ГПК, вр. с чл. 144 АПК по отношение на това, че И. М. А. не е извършил нарушение на чл. 30, ал. 4, т. 4 ЗМСМА във връзка с положена от него клетва на 13.11.2023 г. като общински съветник към Столичен общински съвет и избирането му за народен представител от 25 МИР в 49-то Народно събрание с Решение № 2884-НС от 09.11.2023 г. на ЦИК. Твърди се, че тези обстоятелства и въпроси не могат и не подлежат на пререшаване съобразно разпоредбата на чл. 297 ГПК, вр. с чл. 144 АПК.

Сочи се, че на основание чл. 297 ГПК, вр. с чл. 144 АПК, комисията е обвързана от обективните предели на силата на пресъдено нещо, формирана по предходното административно производство, което е прераснало в съдебно такова, водено за същите факти и обстоятелства. Сочи се, че е без значение обстоятелството, че подателят на сигнала (А. Б.) е различно лице от подателя на предходния сигнал (Х. Г.), който е станал причина за първоначалното постановяване на решение от комисията, а впоследствие и на административния съд, тъй като спора е идентичен и вече е разрешен с влязло в сила съдебно решение на административния съд, вкл. и решението на административния орган е влязло в сила. Приема се, че забраната за пререшаемост, закрепена в нормата на чл. 299 ГПК, вр. с чл. 144 АПК е приложима за всяко отделно правоотношение, обхванато от предмета на производството. Когато спора е основан на едни и същи правопораждащи факти и по някои от споровете има вече влязло в сила решение, следва да се приеме, че относно общите правопораждащи факти съдът се е произнесъл окончателно и е недопустимо административният орган, каквато е комисията, да пререшава вече разрешения спор от съда.

Посочва се, че решението (диспозитива) и мотивите на съда са две различни неща, които са неразривно свързани помежду си, тъй като не може да съществува в правната действителност решение без мотиви и мотиви без решение. Мотивите имат за цел да посочат съображенията на съда, поради които той е достигнал до дадено заключение, съдържащо се в диспозитива на решението. От мотивите на влязлото в сила съдебно решение на административния съд се установявало, че липсват основания И. М. А. да е извършил нарушение на чл. 30, ал. 4, т. 4 ЗМСМА, във връзка с положената от него клетва като общински съветник към Столичен общински съвет на 13.11.2023 г. и избирането му за народен представител в 49-то Народно събрание, което означава, че този спор е вече решен от съда и е недопустимо да бъде пререшаван с ново решение от комисията.

Сочи се, че Х. В. Г. е имал юридическата възможност и времеви период от датата на смъртта на В. С. Д. - 17.09.2024 г. до решението на комисията за прекратяване на пълномощията му - 24.11.2024 г. и избирането на Г. за общински съветник, да подаде заявление за отказ да бъде

избран за общински съветник и да продължи съдебното производство пред Върховния административен съд във връзка с подадената от него касационна жалба срещу решението на Административен съд - София - град с което решение е потвърдено решението на Общинска избирателна комисия - Столична община да откаже прекратяването предсрочно на пълномощията на И. М. А. и при уважаване на касационната жалба е щял да бъде обявен за общински съветник на мястото на И. А., а подателят на настоящите сигнали А. Б. щял да бъде избран за общински съветник на мястото на починалия В. Д..

По изложените съображения е издадено процесното решение на ОИК-СТОЛИЧНА.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Решение № 1275-МИ/14.04.2025 г. на Общинска избирателна комисия - Столична, с което ОИК – Столична **оставя без разглеждане** сигнали от А. А. Б., в качеството му на кандидат за общински съветник от листата на ПП "В.", заведени с вх. № 2223 от 08.04.2025 г. и вх. № 2224 от 08.04.2025 г. в Общинска избирателна комисия - Столична община, срещу положена клетва от И. М. А., като общински съветник на 13.11.2023 г., както и искане за предсрочно прекратяване пълномощията му и обявяването на А. А. Б. за общински съветник към Столичен общински съвет от листата на ПП „В.“.

Жалбата е подадена в преклузивния седемдневен срок по чл. 459, ал. 1 ИК вр. чл. 30, ал. 8 ЗМСМА, срещу подлежащ на оспорване административен акт и от заинтересовано лице по см. на чл. 30, ал. 8 ЗМСМА, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество. А. А. Б., в качеството му на кандидат за общински съветник от листата на ПП "В.", притежава правен интерес да подаде сигнал до ОИК – СТОЛИЧНА, във вр. с незаконосъобразността на встъпването в длъжност на И. М. А., като общински съветник на 13.11.2023 г., в Столичен общински съвет с искане за предсрочно прекратяване пълномощията му и обявяването на самия него за общински съветник към Столичен общински съвет от листата на ПП „В.“.

Съгласно практиката на Върховния административен съд, с изменението на ЗМСМА, обн. ДВ, бр. 32 от 19.04.2011 г., влязло в сила от същата дата, е отпаднало значението на Тълкувателно решение № 1 от 30.03.2009 г. на Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд, постановено по тълк. дело № 6/2008 г. С изменението на чл. 30, ал. 8 ЗМСМА законодателят е дал възможност, при установена несъвместимост, решенията и отказите на общинската избирателна комисия по ал. 6, както и отказите по ал. 7 да се оспорват пред съответния административен съд от заинтересованите лица или от централните ръководства на партиите, компетентни съгласно устава, и ръководствата на коалициите от партии, компетентни съгласно решението за образуване на коалицията, които са представени в общинския съвет или от упълномощени от тях лица, по реда на чл. 459 ИК. В кръга на лицата, които имат право да обжалват отказите на ОИК, извън Изборния кодекс, в чл. 30, ал. 8 ЗМСМА, са посочени заинтересованите лица. В този смисъл е решение № 6167/27.05.2015 г., постановено по адм. д. № 4098/2015 г. по описа на ВАС, IV отд. Тъй като по делото по несъмнен начин е установено, че жалбоподателят Б. е следващият в листата кандидат и при предсрочното прекратяване на пълномощията на общинския съветник И. А. той би следвало да бъде обявен за избран за общински съветник съгласно чл. 30, ал. 7 ЗМСМА, то същият има качеството на заинтересовано лице и съответно има правото да обжалва решението на ОИК - Столична пред административния съд.

Настоящият състав на съда не споделя изложените в процесното решение съображения на първо място за недопустимост на сигналите на А. Б. и на второ място – за тяхната неоснователност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Действително, с Решение № 1024 от 15.02.24 г., постановено по адм. дело № 12160 по описа на Административен съд - София - град за 2023 г., Второ отделение, 72 състав, съдът отхвърля жалбата срещу Решение № 1129-МИ от 11.12.2023 г. на ОИК - Столична община, с което Решение е отказано да бъдат прекратени предсрочно правомощията на И. М. А. - общински съветник към Столичен общински съвет по сигнал от К. Т. К., в качеството му на председател и представляващ ПП "В.". С Решение № 1187-МИ от 24.11.2024 г., издадено от ОИК - Столична община, са прекратени предсрочно пълномощията на В. С. Д. от листата на ПП "В.", поради настъпила смърт на 17.09.2024 г. като на негово място е обявен Х. В. Г. за избран общински съветник към Столичен общински съвет от листата на ПП "В.", който полага клетва пред общинския съвет по реда на чл. 32, ал. 1, вр. с чл. 30, ал. 1 ЗМСМА. Не се спори по делото, че следващ в листата на ПП „В.“ е именно жалбоподателя Б. като същият има правото при прекратяване на пълномощията на И. М. А. като общински съветник към Столичен общински съвет, да бъде обявен за такъв. Съображенията, изложени в процесното решение, съдът приема, че касаят основателността, а не допустимостта на подадените сигнали. Наличието на влязъл в сила съдебен акт със сходен предмет – прекратяване на пълномощията на общински съветник - И. М. А. и обявяването на друго лице - Х. В. Г., не препятства възможността за подаване на искане със същия предмет от трето лице – жалбоподателя Б.. Това променя на първо място предмета на спора, респ. резултата от оспорването като изложените в съдебния акт по предходния спор не обвързват настоящия състав на съда. На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 177, ал. 1 от АПК съдебното решение има сила за страните по делото, а ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички.

В случая, А. Б. не е страна в съдебното производство по адм. дело № 12160 по описа на Административен съд - София - град за 2023 г., Второ отделение, 72-и състав, с решението по което съдът отхвърля жалбата срещу Решение № 1129-МИ от 11.12.2023 г. на ОИК - Столична община. С този съдебен акт не се отменя решението на съдебния орган. На следващо място, това решение е акт с различно съдържание – оспорва се различен адм. акт от настоящия, което също така прави предмета на настоящото производство различен. В тази връзка следва да се приеме, че не е налице основанието по чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК за недопустимост на оспорването при наличие на влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни, което препятства възможността на адм. орган да прекрати адм. производство по подаденото искане за издаване на адм. акт.

В същото време настоящият състав на съда следва да прецени и основателността на направеното искане, с оглед изложените подробни съображения от страна на адм. орган в тази посока и да прецени законосъобразността на извършеното на практика произнасяне по основателността на подадените сигнали.

В този аспект следва да се вземе предвид следното: Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 4, т. 4 ЗМСМА пълномощията на общинския съветник се прекратяват предсрочно при избирането му за народен представител, министър, областен управител или кмет, при назначаването му за заместник-министър, заместник областен управител, заместник-кмет, кметски наместник или на щатна длъжност в съответната общинска администрация. Разпоредбата на чл. 30, ал. 7 от ЗМСМА предвижда, че в тридневен срок от получаване на справка и документите, удостоверяващи обстоятелствата по ал. 4, т. 4, общинската изборителна комисия обявява за избран за общински съветник следващия в листата кандидат. Според разпоредбата на чл. 30, ал. 8 от ЗМСМА решенията и отказите на общинската изборителна комисия по ал. 6, както и отказите по ал. 7 могат да се оспорват пред съответния административен съд от заинтересуваните лица

или от централните ръководства на партиите, компетентни съгласно устава, и ръководствата на коалициите, компетентни съгласно решението за образуване на коалицията, които са представени в общинския съвет или от упълномощени от тях лица, по реда на чл. 459 от Изборния кодекс. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Общинска избирателна комисия, която съгласно чл. 30, ал. 6 и ал. 7 ЗМСМА се произнася относно прекратяване на пълномощията на общинските съветници. Решението е прието при необходимия кворум и мнозинство, съобразно чл. 85, ал. 3 и ал. 4 ИК - на заседанието присъстват повече от половината от членовете на ОИК - Столична община, прието е с мнозинство две трети от присъстващите членове и е удостоверено по предвидения в чл. 85, ал. 4 ИК начин като е подписано от председателя и секретаря.

В протокола от заседанието е отразено поименното гласуване на присъстващите членове на ОИК, с което е спазено изискването на чл. 85, ал. 7 ИК. Решението е издадено в изискуемата писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, предвидени в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК, включително фактически и правни основания за издаването му. Посочени са подробно всички обстоятелства, които ОИК е приела за установени, обсъдени са доказателствата, въз основа на които са приети за установени тези обстоятелства. Съображенията на комисията са изложени в логическа последователност и дават яснота относно приетото решение. Не се установяват нарушения на административнопроизводствените правила при провеждането на административното производство, завършило с приемането на оспорения административен акт, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. В случая не е спазен установения тридневен срок по чл. 30, ал. 7 ЗМСМА за образуване, провеждане и вземане на решение относно обявяване на следващия в листата кандидат за общински съветник, но този срок е инструктивен, а не преклузивен, поради което съдът приема, че с изтичането му не се преклудира възможността на ОИК да упражни правомощията си по чл. 30, ал. 7 ЗМСМА. Съдът обаче приема, че процесното решение е издадено в противоречие с материалния закон. Спорно, от правна страна, по делото, е въпроса, налице ли са основания за предсрочно прекратяване на пълномощията на общинския съветник И. А. по смисъла на чл. 30, ал. 4, т. 4 от ЗМСМА.

Същия е обявен от ЦИК за избран за народен представител на 09.11.2023 г. като въпросът е дали притежава това качество към датата 13.11.2023 г., на която е положил клетва като общински съветник към Столичния общински съвет, поради което е налице законова несъвместимост при съвместяване в един и същи момент на две длъжности. Цитираната по-горе разпоредба на чл. 30, ал. 4, т. 4 ЗМСМА визира две основни хипотези на предсрочно прекратяване пълномощията на общинския съветник поради несъвместимост: при избирането му за народен представител, министър, областен управител или кмет (изборни длъжности) и при назначаването му за заместник-министър, заместник областен управител, заместник-кмет, кметски наместник или на щатна длъжност в съответната общинска администрация. Неслучайно законодателят недвусмислено използва израза „избран за народен представител“, а не „встъпил в длъжност“ например. При извършване на съответния лингвистичен анализ на този израз, използван в правната норма се налага безусловно разбирането, че не е необходимо избраното за народен представител да встъпи в длъжност като положи съответна клетва. В подкрепа на този извод е и съответстващата практика на Конституционния съд на Р. България и правната логика, съответстваща на волята на законодателя по този въпрос. Така, съгласно практиката на Конституционния съд институтът на несъвместимостта е очертан като съвкупност от уредени на конституционно или законово ниво забрани определена публична длъжност да бъде съвместявана с друга такава или с длъжности и дейности, свързани с частен интерес на заемащия

публичната длъжност, което осигурява "добросъвестно, независимо и безпристрастно осъществяване на властническите функции в обществен интерес" (Решение № 3 от 2019 г. по к.д. № 16/2018 г.).

Възприема се, че несъвместимостта подчертава специфичното социално и правно качество на заемащите публична длъжност лица да действат от името на държавата и само в обществен интерес. Постигането на основната ѝ цел е да осигури безпристрастност и непредубеденост и е свързано с въвеждането на забрани да бъдат заемани други длъжности или да бъдат изпълнявани други дейности, докато лицето е на съответната публична служба. Тяхното установяване в Конституцията и в законите сочи, че такова съвместяване би нарушило независимостта и безпристрастността на органите на държавната власт или би послужило за постигане на частни цели, което противоречи на изискването публичната длъжност да се изпълнява само в обществен интерес. По този начин чрез несъвместимостта се гарантира независимост при изпълнението на служебните задължения и се препятства извличането на ползи от лицето при изпълнение на заеманата от него длъжност. В този смисъл е Решение № 13 от 24.09.2020 г. по к.д. № 5/2020 г. Несъвместимостта е характеристика на правовата държава, в която законодателят е длъжен да осигури превеса на публичния интерес над частния в случаите на колизия. Основната цел на несъвместимостта е да се осигури независимост на публичната служба, като се създадат гаранции срещу недопустими въздействия от страна на външни сили като по този начин се защитават и интересите на обществото като цяло (Решение № 5 от 1993 г. по к.д. № 6/1993 г.). В Решение № 7 от 2013 г. на Конституционния съд, постановено по к.д. № 16/2013 г., е изразено становището, че правната уредба на несъвместимостта има за цел да не допусне и да попречи на изпълнението на държавна служба или на друга дейност по начин, който би влязъл в противоречие или би поставил под съмнение изискванията за независимост и добросъвестност при осъществяване на пълномощия, на права и задължения.

Несъвместимостта решава въпроса как трябва да се развие възникнало конкретно правоотношение, с оглед възможността да се упражняват правата и задълженията по него. Тя предполага две паралелни правоотношения, едно от които Конституцията повелява да бъде премахнато. Отстраняването ѝ може да се постигне чрез волеизявление за прекратяване на едното от правоотношенията от лицето, което е страна по двете правоотношения. Друг правен субект със свое волеизявление би могъл да прекрати несъвместимостта по определен ред само, в случай че тя не е прекратена от самото лице в сроковете, установени в закона. Разяснено е, че е необходимо извършването на конкретна преценка във всеки отделен случай, с оглед избягване на неблагоприятни последици не само за лицето, но и за избирателите, доколкото евентуалното прекратяване на пълномощията на лице, заемащо изборна длъжност, би представлявало и акт на ревизия на тяхната воля. Съгласно Решение № 13 от 15.12.2010 г. по к.д. № 12 от 2010 г. на КС, образувано по искане за тълкуване на правната категория „мандат“, се посочва, че мандатът на народните представители, президента и вицепрезидента започва от избора, като те полагат и клетва. Обсъждана е връзката мандат - клетва за хипотезата на отказ от полагане на клетва и последицата от това за мандата - персонален и на колективния орган. Изразено е становище, че ако повече от половината избрани народни представители не положат клетва, парламентът не би бил конституиран, а с това и пълномощията на народния представител биха били имажинерни. Затова неполагането на клетвата засяга както правомощията, така и мандата на народния представител. Мандатът е опразнен от съдържание и следва да се сметне, че се прекратява. Правните последици би трябвало да са сходни с правните последици на оставката".

Също така е прието, , че за Народното събрание мандатът настъпва с избора. Полагането на клетва е условие не за възникване на мандата, а за да се встъпи в изпълнение на пълномощията –

в този смисъл Тълкувателно решение № 1 от 1992 г. по к.д. № 18 от 1991 г. Така и съгласно Решение № 5 от 22.03.2001 г. по к.д. № 5/2001 г. К. съд приема, че властническите правомощия на Народното събрание възникват от деня на избора и нито актовете, констатиращи редовността на изборите, нито клетвата на народните представители и вътрешното структуриране на органа го овластяват. В същото решение КС напълно се споделя изразеното в становището на Министерския съвет разбиране, че "Всички останали конституционни изисквания относно свикването и конституирането на Народното събрание са от значение за практическата работа на Народното събрание и за встъпването на народните представители в изпълнение на пълномощията им, но не влияят по никакъв начин върху мандата, получен в резултат от изборите". Действително, съгласно Тълкувателно решение на Конституционния съд по к. д. № 18 от 1991 г., образувано по искане за тълкуване на чл. 76, ал. 2 от Конституцията, е посочено, че с разпоредбата на чл. 76, ал. 2 от Конституцията се създава публично правно задължение за лицата, които на основание на избор от народа са придобили качеството на народни представители. Това задължение те трябва да изпълнят при встъпване в изпълнение на пълномощията си. Отказът да се положи клетва означава отказ да се встъпи в изпълнение на пълномощията, защото не се изпълнява едно изрично предвидено в Конституцията задължение. За да встъпят в изпълнение на пълномощията си, народните представители трябва както да бъдат избрани, така и да са положили конституционната клетва. И двете изисквания са конституционни и еднакво задължителни. Посочено е, че кандидатът за народен представител става народен представител въз основа на проведения избор и неполагането на клетва не означава прекратяване на пълномощията му.

За да встъпи, обаче, в изпълнение на пълномощията, е необходимо да положи и предвидената в чл. 76, ал. 2 от Конституцията клетва. Систематичното място на разпоредбата при конституирането на Народното събрание като орган, непосредствено след неговото откриване и преди избирането на председател и заместник-председатели, потвърждава извода, че полагането на клетвата е свързано юридически с встъпването на народните представители в изпълнение на пълномощията им. Както бе посочено, несъвместимостта е функция на изпълнението на пълномощията и упражняването на правата и задълженията по две паралелни правоотношения, вкл. по две изборни длъжности, за които на конституционно или законово ниво е предвидена забрана за съвместяване. Съгласно направеното от КС тълкуване, полагането на конституционната клетва по чл. 76, ал. 2 от Конституцията е условие не за възникване на мандата, а за да се встъпи в изпълнение на пълномощията на народен представител. В настоящия случай, действително е установено въз основа на представените по делото писмени доказателства, че от общинския съветник И. А. не е положена такава и към датата 13.11.2023 г., на която е положил клетва като общински съветник към СОС, същият не е встъпил в изпълнение на пълномощията на народен представител, т.е. не е изпълнявал в пълен обем пълномощията си на народен представител. Вярно е и това, че несъвместимостта решава въпроса как следва да се развие възникнало конкретно правоотношение, с оглед възможността да се упражняват правата и задълженията по него, при наличието на две паралелни такива. Няма спор, че обявеният с Решение № 2884-НС от 09.11.2023 г. на ЦИК за избран за народен представител И. А. е предприел действия по отстраняване на несъвместимостта

С подадените заявления с вх. № 49-3194-2 от 10.11.2023 г. до председателя на Народното събрание и заявление с вх. № НС-10-106 от 10.11.2023 г. до Централната изборителна комисия, в които заявява, че не желае да бъде обявен за избран за народен представител. Същите са подадени след постановяване на решението на ЦИК за избора му за народен представител и са депозираны преди да положи клетва по чл. 32, ал. 1 ЗМСМА, когато съгласно чл. 30, ал. 1

ЗМСМА възникват пълномощията на общинския съветник. Безспорно, същият е предприел зависещите от него действия по отстраняване на несъвместимостта. Настоящият състав на съда намира, че предприетите в случая действия по отстраняване на несъвместимостта и привеждане на положението в съответствие със законовите изисквания не са достатъчни, за да се приеме, че същият не притежава качеството на избран народен представител. Както бе посочено по-горе, разпоредбата на чл. 30, ал. 4, т. 4 от ЗМСМА предвижда, че факта на избиране на лицето за народен представител препятства възможността за встъпването му в длъжността на общински съветник. Само по себе си подаването на заявление за отказ от встъпване в длъжност като народен представител не е достатъчно, за да се приеме, че същият не притежава качеството на избран народен представител. Необходимо, в случая е наличието на последващ акт от съответният орган – Народното събрание, който да финализира процеса на прекратяване на пълномощията на народния представител. Такъв акт би бил полагане на клетва на следващият в листата избран народен представител, респ. конституирането на Народното събрание като функциониращ законодателен орган с всички законови последиствия. Не бива да се изключва и възможността за евентуално оттегляне на подаденото заявление за отказ от встъпване на лицето като народен представител, което би довело до правен хаос и последващо заемна на две несъвместими една с друга длъжности от страна на избрания кандидат.

В този смисъл е горепосочената практика на Конституционния съд. Съдът намира, при изложените правни съображения в съответствие с фактическите установявания, че изпълнен състава на чл. 30, ал. 4, т. 4 от ЗМСМА от страна на И. А. при наличие на сочената несъвместимост към датата на полагане на клетвата по чл. 32, ал. 1 ЗМСМА като общински съветник. В противоречие с материалния закон ОИК – Столична е постановила оспорения отказ за прекратяване предсрочно на пълномощията на общинския съветник И. А., поради което същият подлежи на отмяна. Делото като административната преписка следва да бъде върнато на адм. орган за ново произнасяне в законовия 3-дневен срок, при което следва да се прекратят пълномощията на И. А. като общински съветник и да се определи за такъв следващия в листата на ПП „В.“ А. А. Б..

С оглед своевременната претенция и изхода на спора, липсата на възражение за прекомерност, на жалбоподателя следва да се присъдят претендираните разноски по делото в размер на 1200 лева по списък, за което са налице и съответни доказателства.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 30, ал. 8 ЗМСМА вр. чл. 459 ИК, Административен съд София-град, 33-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба от А. А. Б., в качеството му на кандидат за общински съветник от листата на ПП "В.", срещу Решение № 1275-МИ/14.04.2025 г. на Общинска изборителна комисия - Столична, с което ОИК – Столична **оставя без разглеждане** сигнали от същия, в качеството му на кандидат за общински съветник от листата на ПП "В.", заведени с вх. № 2223 от 08.04.2025 г. и вх. № 2224 от 08.04.2025 г. в Общинска изборителна комисия - Столична община, срещу положена клетва от И. М. А., като общински съветник на 13.11.2023 г., както и искане за предсрочно прекратяване пълномощията му и обявяването на А. А. Б. за общински съветник към Столичен общински съвет от листата на ПП „В.“ КАТО

ВРЪЩА делото като административната преписка на Общинска изборителна комисия - Столична за ново произнасяне в законовия 3-дневен срок при съобразяване със задължителните указания, относно прилагане на закона;

ОСЪЖДА Общинска изборителна комисия – Столична ДА ЗАПЛАТИ на А. А. Б., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
Преписи да се изпратят на страните!

Съдия: